

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **N. R. S.**

skazanego z art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 stycznia 2019 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

postanowił:

wniosku nie uwzględnić

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy w W. uznał oskarżonego N. R. S. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. i za to skazał go na karę 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem z dnia 8 stycznia 2018 r. Sąd Okręgowy w W. zaskarżony wyrok zmienił m.in. w ten sposób, że zakwalifikował ten czyn z art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 24.04.1997 r. oraz obniżył wymierzoną skazanemu karę pozbawienia wolności do 3 lat i 2 miesięcy. W pozostałym zakresie wyrok utrzymał w mocy.

Od powyższego wyroku kasację wniósł obrońca skazanego, w której zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku ma charakter wyjątkowy. Dotyczy bowiem orzeczeń prawomocnych, a przez to co do zasady bezzwłocznie wykonalnych. W judykaturze konsekwentnie przyjmuje się, że skorzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 § 1 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy waga, charakter i zasadność zarzutów kasacyjnych wskazują na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, bądź gdy strona wykaże istnienie takich okoliczności, które przekonują, że wykonanie orzeczonej kary - przed rozpoznaniem kasacji - będzie rodzić poważne i nieodwracalne dolegliwości.

Analiza wniesionej na rzecz skazanego N. R. S. kasacji w kontekście wymogów dotyczących możliwości zastosowania instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia, nie pozwala na uwzględnienie zawartego w niej wniosku.

Przede wszystkim nie przemawia za tym ranga podnoszonych w kasacji zarzutów, wskazujących na wadliwie przeprowadzoną kontrolę odwoławczą wyroku sądu pierwszej instancji. Podniesione zarzuty nie są bowiem tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku sądu odwoławczego. Przedwczesne jest zatem twierdzenie skarżącej co do „widocznej” ich zasadności i w rezultacie konieczności uchylecia zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego go wyroku Sądu pierwszej instancji.

Z powyższych względów, orzeczono jak na wstępie.